Nadal

Per PepMaria el dj., 15/12/2011 - 09:00

Nadal celebra el naixement de Jesús. De fet, el primer naixement de Jesús: ell que, com tota persona, és cridat a un segon naixement, segons el místic sufí medieval Rumi.Tant de bo que aquests dies celebrem i protegim la vida dels infants i dels febles. Sense fronteres: abraçant la diversa, dissortada i tanmateix preciosa família humana. Pep----------*Del teu cos fes néixer, com Maria, un Jesús sense pare; cal néixer dues vegades, primer de la mare, després de si mateix. Vés, doncs, i engendra't a tu mateix una altra vegada.* Rumi, *Mathnawi* III, 3700. Aquest text d'un místic musulmà del segle XIII recorda que les persones naixem per primer cop en el sí d'una família i d'una societat; però que quan ens fem grans tenim la responsabilitat de la llibertat: fer-nos a nosaltres mateixos. Com diu l'amic J. M. Lozano, "Als trenta anys, un ja és responsable de la cara que fa". Tanmateix, penso que és savi connectar d'alguna manera el primer engendrament amb el segon: no "tirar tota la casa per la finestra" quan decideixo lliurement fer-me a mi mateix. Bé hi haurà coses de la meva educació inicial i de la meva infantesa que puc aprofitar... Potser el que he de fer és acceptar el meu passat (el primer naixement) i obrir-lo perquè els dons rebuts a la infantesa arribin a servir un món més ample que el món dels nens: a servir la família humana. Un segon naixement d'aquest estil el va fer també un místic cristià del mateix segle XIII, Francesc d'Assís. Diu la tradició que en un moment de la joventut de Francesc, aquest es va posar a regalar als pobres d'Assís les teles del comerç del seu pare, Pietro Bernardone. El pare, enfadat, va portar el seu fill a la catedral perquè el bisbe Guido jutgés el cas. Mentre pare i fill discutien en públic, Pietro va dir a Francesc que li devia obediència perquè fins i tot la roba que portava l'hi havia donada el propi pare. Diu també la tradició que aleshores Francesc es va treure tota la roba i la va donar a Pietro, dient: "Des d'ara ja no diré més "pare meu Bernardone" sinó "Pare nostre que esteu en el Cel"". Vet aquí: de "pare meu" (primer naixement, món petit) a "Pare nostre" (segon naixement, món sense fronteres). Nadal celebra el primer naixement de Jesús: la seva família i el món petit però generós en què Jesús va fer-se present a la terra. Un món generós però no ric: l'estable de Betlem i la casa de Natzaret no eren certament confortables. Potser aquestes circumstàncies ens conviden a un Nadal d'intimitat, però també generós i obert a la solidaritat amb els qui arreu viuen en estables i senten el fred de la nit.Bon Nadal!